

Rezumat

Cuvinte cheie: *Ficus carica* L., smochin, genotipuri, descriere pomologică, tehnologie de cultură, tehnici de butășire, microînmulțire, România, Irak.

Specie pomicolă de interes în rândul consumatorilor, dar și al producătorilor și cercetătorilor, *Ficus carica* L. prezintă numeroase calități alimentare și nutraceutice. Planta originară din Asia, s-a adaptat de-a lungul secolelor condițiilor din zonele cu climă mai blândă din țara noastră. Cu toate acestea, smochinul nu este plantat în plantații comerciale, iar fermierii români au nevoie de recomandarea unor soiuri cu coacere timpurie, precum și de tehnologii de cultură specifice climatului României.

Obiectivele cercetărilor prezentei teze s-au axat pe de o parte pe identificarea și studiul unor genotipuri de smochin existente în România și Irak și descrierea principalelor caracteristici pomologice ale acestora. Pe de altă parte, s-a încercat stabilirea unei tehnologii de înmulțire vegetativă a elitelor selecționate prin butășire și microînmulțire *in vitro* în vederea extinderii rapide în cultură.

Lucrarea de față, intitulată „Studiul populațiilor de smochin (*Ficus carica* L.) din România și Irak și înmulțirea acestora prin metode convenționale și *in vitro*” cuprinde un număr de 207 de pagini și este structurată în două părți principale.

Prima parte se întinde pe 20 de pagini și este sistematizată în patru subcapitole, reprezentând studiul bibliografic privind stadiul actual al cercetărilor și importanța cultivării smochinului, situația actuală și perspectiva dezvoltării culturii smochinului, valoarea biologică și tehnologică a principalelor soiuri cultivate, stadiul actual al cercetărilor privind înmulțirea smochinului.

Partea a doua a tezei se referă la contribuțiile personale și este structurată în patru subcapitole. Primul subcapitol prezintă studiul asupra populațiilor de smochin din România și Irak, al doilea subcapitol este dedicat contribuțiilor proprii privind metodele de înmulțire convenționale ale smochinului (butășirea în verde și butășirea în uscat), subcapitolul al treilea este dedicat contribuțiilor proprii privind înmulțirea *in vitro* a unor genotipuri de smochin. Ultimul subcapitol este dedicat concluziilor și discuțiilor generale.

Rezultatele obținute prezintă caracteristicile plantelor, aspecte în ceea ce privește descrierea pomologică a genotipurilor selecționate, comportarea la butășirea în verde și în uscat, precum și studiul posibilității de microînmulțire a elitelor selecționate în mediul de cultură Murashige&Skoog îmbunătățit cu diferite variante hormonale.

Lucrarea prezintă concluzii și recomandări valoroase, necesare pieței locale și fermierilor care doresc să-și înființeze o plantație de smochin cu soiuri aclimatizate condițiilor țării noastre.

În finalul lucrării sunt prezentate concluziile finale, sursele bibliografice și anexele. Teza cuprinde un număr de 53 de tabele și 110 figuri și grafice.

